

čezpolovico glasov dobila, namreč g. Lukman Lambert, kupec, in g. Samasa Anton, posestnik in zvoznar, — osem naslednjih je bilo pri drugi volitvi izvoljenih, namreč g. Pahner Karl, kupec, g. Dr. Čuber Janez, profesor, g. Košir Janez, tesarski mojster, g. Novak Janez, korar, g. Dr. Kavčič Matavž, dvorni in sodijski pravdosrednik, g. baron Codelli Anton, grajšak, g. Holzer Karl, kupec in g. Dr. Rudolf Anton, dvorni in sodijski pravdosrednik. Večino teh izvoljenih mož je tudi vstavoljuba stranka na svoj nasvetni list za 2. in 1. volitni oddelk postavila; čudno je tedaj, da si nasprotna stranka zmagalo pripisuje! — tista stranka, ki vse žile natolcevanja in černenja napenja, vsaciga omadeževati, ki se kakor petelin na strehi ne suče po vsacim vetru, ampak se pošteno in očitno vstave derži in ne iše skrivé rakove poti po vodilih tistih „Bekennnisse eines Soldaten“, ki celó našiga poprejšnjiga miliga cesarja Ferdinanda I. napada in očita, da je svojim ljudstvom vstavo dal!! Bog obvari Avstrijo taci prijetlov, katerim je vstava tern v pēti; nevarniši so ji kakor drugi prekucneži, kateri nikdar zmagali ne bodo zató, ker jih je v celim cesarstvu, hvala Bogú! le mala kópica v primeri obilniga obilniga števila vstavni Avstrii zvestiga ljudstva. In zakaj se boji tista račja stranka vstavoljubih samostojnih mož v mestni odbor? Ali hoče spodkopati §. 1. od presvitliga cesarja podeljene srenjske postave, ki pravi; „Svobodna srenja je podlaga svobodne države?“ Ali misli, da se bo v županijskim zboru, ki nima s politiko opraviti, kakšna nevarna politika razodevala? Ali je ta stranka tako kratkih misel, da je že pozabila obnašanja Ljubljancanov v nar nevarniši dôbi predlanjskiga léta? Ali je morebiti ona bila, ki se je takrat očitno in krepko z besedo in djanjem na noge postavila za Avstrijo? Takrat ni bilo očitno ne duha ne sluha od nje. Ker zde ne more nikakor Slovincov omadeževati, da so „separatisti“, se pa spravlja čez vsaciga, ki se vstave derži in zraven tega v njeni rog ne trobi. Mi ne govorimo tukaj od izvoljenih odbornikov, katerih se ne prederznemo čerčiti, ker se ona gerdo obnaša z besedo in djanjem skrivé in očitno proti tistim poštenim možem, ki so bili zoper nje voljo v mestni odbor izvoljeni. Žalostno bi bilo, ko bi se duh te stranke v mestni odbor vrnil, vunder se tega ni bati, ker veliki večini izvoljenih odbornikov je ta stranka — gnjusoba! — Vernemo se k volitvam nazaj in povémo, da v 1. volitnim oddelku je bilo predvčerajšnjim 6 odbornikov s čezpolovičnico glasov izvoljenih, namreč: g. Gregel Franc, posestnik, g. Dr. Melzer Rajmund, Ljublj. bolnišnice vodja, g. Seunig Vincenc, posestnik, g. Burger Matavž, dvorni in sodijski pravdosrednik, g. Mühleisen Janez, kupec in g. Aichholzer Jožef, kupec. — Razun dveh kompanij so zapustili vsi vojaki domačiga regimenta Ljubljano; en bataljon je marširal v Gorico; namest njih je zde en bataljon lovcov (jagrov) tukaj, ki so iz Gorice prišli. — Ministerstvo pravosodja je pri vredništvu občniga državnega zakonika in vladniga lista v slovenskim jeziku na Dunaji g. Dr. Janeza Bučarja za prevodnika izvolilo; g. Dr. Bučar je vés pripraven za to službo. — Za gotovo smo zvedili, da je 6 županov iz Gorenskiga pritožbo in prošnjo našimu deželniemu g. poglavarju predložilo, da naj kantonske poglavarstva županijam v domačim jeziku dopisujejo, ker nemškiga ne razumejo. Radovedni smo slišati sklep g. deželniga poglavarja, nadjajoči se, da ker vstavno pismo tako razločno izgovori pravice vsaciga naroda, ne bo vstavoljubimu poglavarju težko stalo, pravični prošnji zadostiti.

Novičar iz mnogih krajev.

Zdej se spet govori, da shod vladarjev bo ne v Brencu, ampak v Hohenschwangau-u, kjer se bojo naš cesar in Parski, Saksonski in Virtemberski kralj snidili. Spet druge novice pa pravijo, da se bojo cesar iz Tiroljskiga v Lombardijo (na Laško) podali, maršala Radeckiga obiskat. Knez Švarcenberg, ministerstva predsednik, bo nek šel v Varšavo, Ruskiga cara obiskat. — Cesar so pred svojim odhodom iz Innsbruka 2000 gold. ubogim podarili. — Ministerstvo vojske je ukazalo, da ima 22,000 vojakov z 3500 konji in 48 topovi se z armado zediniti, ki na Tiroljskim stoji, — Unidan je prišel patent vžitniga davka (Verzehrungssteuer) od vola (piva) in žganja za Ogersko, Erdeljsko, Horvaško in Slavonsko deželo na dan; za vedro vola se bo odrajtovalo 36 krajc. — za mnogoverstno žganje pa dača kakor v družih deželah.

Stefan, srečni kmet.

Resnična, podučena polna povest, ktero nej vsaki kmet bere in k sercu vzame, in vsak prijatelj ljudstva po mogočosti razširja. — Slovenskim kmetam v prid iz nemškiga prestavil Fr. Malavašič. V Ljubljani 1850. V založbi in na prodaj pri Edvardu Hohnu na starim tergu št. 157. Veljajo 20 krajc.

Ravno zde so prišle gori imenovane bukvice na svitlo, ki jih je g. Malavašič tako prijetno iz nemškiga v naš domač jezik prestavil, da v zapopadku in besedi zaslužijo veliko hvale. Kmetje si ne morejo prijetnišiga berila želeti za dolge zimske večere, v katerih po delu praznujejo. Sto in sto dobrih svetov bojo našli v teh bukvičah, ki niso le za kratek čas, temuč tudi za podúk. Če pa v vsim poterdimo ravnanje našiga Štefana, le s tem nismo ž njim edinih misel, zakaj de ni hotel župan biti. Gosp. Malavašič je s tem delam zopet pokazal, da mu slovenska beseda gladko teče, kakor le malokterimu, in gosp. Hohn se ne bo kesal, da je na svoje stroške to knjižico na svitlo dal, ki je po Blaznikovi navadi lično natisnjena.

Nov slovensk koledar.

Naš neutrudljivi rodoljub, kteriga „zvestoba do domovine se ne gane“ in se vseskozi v delih skazuje, g. Miroslav Vilhar je spisal slovenski koledar, ki je ravno zde v ličnim natisu pri žl. g. Kleinmajerju na svitlo prišel. Na 4 pôlah in pol obseže v osmirki nar poprej pratiko s pristavljenimi Krajskimi somnji; somnji družih slovenskih deželá so zad uversteni. Za vsaki mesec je zložil g. Vilhar eno pesmico, ktera izvira iz občutkov mnogoverstne létne dôbe. Zraven teh so pridjane še druge pesmi, basni in prilike. Vse je g. Vilhar sam zložil in tako očitno pokazal, kako vnet de je za povzdigo mile slovensine. Kar pa temu delu še večí slavo da, je blagi namen g. izdajatelja, ki je vse, kar se bo čez tiskarne stroške skupilo, v darilo slovenskim pisateljem domače zgodovine obljubil. — Hvale vredni koledar veljá 15 krajc. in je v hukvarnici g. Kleinmajerja na prodaj.

Pogovori vredništva.

Gosp. A. P. Lepa hvala za lepi sostavek »Od Bohinja kaj.« Kmalo ga bomo v Novicah natisnili. — Gosp. J. C. Tudi vaš sostavek od »podzemeljskih jam« bomo berž ko bomo mogli, z veseljem natisnili. — Gosp. J. K. Med belimi Krajnci nabrane besede smo izročili g. pisateljem slovenskiga besednika; lepa hvala za ta dar.